

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr.
 Hirdetések másokalt árak szerint
 A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hová a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatái: Arpád-ut 20.
 hová a lap anyagi részét illető közle-
 menyek es előfizetési pénzek küldendők
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Törvénytelenlégek.

Ugy látszik, hogy Zsilinszky Mihály jelenlegi vallás- és közoktatásügyi államtitkár, műkedvelői tanároskodása daczára, nem igen jártas a földrajzban, mert akkor bizonyára tudná, hogy az újpesti gondnokság nem sült parasztközből áll, hanem tudná azt, miszerint Újpest a székesfőváros legközelebbi szomszédságában van, a hol annyira intelligens emberek laknak, mint maga az államtitkár és a gondnokság is konyit annyit a tanúgyhoz, mint maga az államtitkár. Mert ha ezt tudta volna, akkor nem adott volna ki, vagy nem irt volna alá olyan rendeletet, — legalább józan gondolkodással nem — melylyel egy olyan gondnokságot, a minő az újpesti, jogában és hatáskörében sérti. Különösen akkor, mikor ez egy intézet és egy tantestület reputációjának helyreállításán fáradozik.

A mi alkotmányos Magyarországnak vallás- és közoktatásügyi államtitkára, a miniszter távollétében, egy olyan rendeletet adott ki, a mely a megye közoktatási bizottsága által elrendelt fegyelmi ügyben, nemcsak a megye közoktatási bizottságának hatáskörébe avatkozik, hanem egy kedvelt, egy protekciós tanítónője miatt, a ki egy éven keresztül botrány után botrányt csinált az iskolában, a ki a miniszter és tanfelügyelő rendeleteit fitymálta — a gondnokságot, mint első fegyelmi hatóságot inkompetensnek mondta ki a maga törvényadta jogaiban.

Ez a gondnokság bére, mely 18 év óta lelkesen harcol a tanúgyért, annyi éven keresztül működik a tanúgy felvi-

rágóztatásán. Köszönjük az ilyen elismerést. Ha a gondnokság piskulus-maskulus az államtitkár szemé előtt, le fog köszönni és nem hisszük, hogy ezek után akad majd Újpesten olyan tisztességes ember, a ki ilyen megbízást elfogadjon. Hadd grasszáljon Újpesten a megyei tanfelügyelő meg az államtitkár, hozzanak ide még több olyan kedvelt és botrányhajhászó tanítónőt, majd szerzünk jó mogyoróvevőket, hogy kibotozhasuk őket.

Illek Vince gondnoksági elnökünk most egy éve kapta meg a tanúgy terén szerzett érdemeinek elismeréséül a királytól a Ferencz József rendet, ma azért, mert a gondnoksági elnök és a gondnokság a maga hivatásában és kötelességében eljár, az államtitkár a protekciós tanítónő kívánságára a gondnokságot a sarokba állítja. Azt a gondnokságot, a melyet az a jeles tanítónő, az államtitkár kedveze, tiszteletlenséggel, udvariatlansággal, de mondjuk meg őszintén, neveltlenséggel illetett.

De az újpestiek nem úgy járják a tánczot, mint ezt az államtitkár a miniszter távollétében gondolja.

Az újpestiek nem törődnek atyafisággal, komasággal, sem pedig holmi intim és lekötözött protekcióval, hanem egyes-egyedül az igazsággal.

Az újpestiek nem adnak hízeltésre, frázisokra, haszontalan hazugságokra és rágalmakra, mert nagyon jól tudják, hogy a népnevelés ügyét, nem lehet arrogantiával, pöffeszkedéssel és henczegeccsel fölvirágoztatni, mint a hogy azt két-három tanítónő az államtitkár magas pártfogása alatt szeretné tenni.

Nálunk Újpesten nem imponál a miniszteri rendeletek ellen való ellenszegülés, a gondnokság iránti tiszteletlenség és az igazgató elleni makacszkodás, a collegiális viszony felbontása, hanem a szerénység és kötelességtudás, a tanítás eredménye.

Sajnos, hogy ezen erényeket éppen a két, — az államtitkár és tanfelügyelő által oly nagyon protegált — a megye közoktatási bizottsága által elrendelt fegyelmi vizsgálat alatt álló tanítónőnél nem tapasztaljuk. Ellenkezőleg. Minden szülő fel van háborodva és ha az a két, — az államtitkár által oly melegen protegált tanítónő itt találna maradni Újpesten — akkor annak a derék intézetnek, mely iránt Újpestennek 40 ezer lakossága eddig a legnagyobb bizalommal viseltetett, növendék nélkül marad, mert Újpest lakossága van olyan intelligens, hogy gyermekeiben nem akarja a neveltlenség csiráját elvetni.

Különben, már nem tart soká és vissza fog majd jönni Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszterünk, a mikor aztán az újpestiek sem fognak késni az ő országszerte ismert igazságszeretetéhez fordulni, — a ki majd nemcsak a gondnokságnak, hanem Újpest közönségének is elégtételt fog adni.

Addig pedig az államtitkár és tanfelügyelő csak öleljék magukhoz kegyenceiket.

Több szülő.

Urfi-nevelés.

Urfinak azt tartom én, a ki születése által már azon helyzetbe jutott, hogyha semmit sem tanul, semmit sem dolgozik, csak jözan és takarekos legyen, még akkor is biztosítva van részére az urfi, — a gondatlan megélhetés.

TÁRCZA.

Minden jól van.

Irtá: Honthy István.

Szegény ember egyetlen ingyen tápláléka: a remény.

Oh, nem az a szegény ember, a ki két keze munkájával keresvén kenyerét, megelégszik, ha a mindennapira valót meg tudja szerezni magának: boldog, ha felre is rakhat valamit a keresmenyéből es büszkeséggel gondol arra, hogy öreg korára magának, családjának lesz egy kis házikójuk, egy kis földcskéjük, legalább annyiok, a miből nyugodalmas bekesseghben megélhetnek holtuk napjáig.

Nem ez a szegény ember. Hiszen sem maga nem követel magától semmi drágaságot; sem mások nem kérnek tőle olyant, a mi erején felül esik; sem ő maga nem gyötri magát folyton azzal, hogy mert nem tudja megadni övéinek, a mi megilleti őket. Mert megadja naponként a kenyeret és a kenyéren kívül ezeknek, de még magának sincs semmi más vágya. Es főképen a világ nem támaszt vele szemben igényeket; nem nezi ruháját,

életmódját, övéinek helyzetét. Eltekint felette; csak dolgozzék magáért es magának verejtekkel. Minek haborgatná meg ő is azzal, hogy észreveszi, hogy figyel rá es igényeket támaszt ellenében?

Az az igazi szegény ember, a kire a világ már figyel. A kinek megnézi ruháját: vizsgálja övéi helyzetét; észreveszi őket, a kiknek bizonyos megszabott mód szerint kellene élni, ruházkodni, társaságba járni, hogy a velük hasonlókkal együtt említtessenek, hogy a magasban levők leereszkedjenek hozzájuk s hogy az alacsonyabbak a köteles tiszteletet megadják nekik.

Ilyen az igazi szegény ember es ennek egyetlen ingyen tápláléka a remény. A remény, hogy majd jobbra fordul a sorsuk a küzdés után; hogy majd eljön az idő, mikor nem lesznek bajai, apró kellemetlenségei; mikor minden jól lesz.

A reményből táplálkozik, az tartja fenn. A remény az anyagi jólét, az anyagi siker, az anyagi boldogulás felé es ez a remény vegre megszokhatja vele helyzetét, nekülözhetetlenné válik rá nevé es valami erey nélküli lemondást lop a szívebe. Majd minden jó lesz; addig pedig legyen úgy, a hogy lehet.

Ezek az igazi szegény emberek, külsőleg bár különböznek a világtól észre nem vett szegénytől, de belsőleg megegyeznek vele. S talán jól ban jartak volna, ha ők is azok kö-

zött maradnak, kikre nem figyel a világ. Még így a reményből kell elniök csupán s a remény teszi őket a világ figyelmenek elősdiéivé.

Es kevesen vannak, a kik a reményből nemcsak táplálkoznak, de erőt is merítenek. Kiket ez a remény sohse hagy nyugodni, kiket mindig sarkal, mindig ösztökél s testük munkában, lelküket epedésben törí meg. S hogy beteljesedik valaha, annak fejében sohse hoz panaszt ajkukra jelenlegi helyzetük ellen; boldogokká teszi őket a boldogtalanságban, annak reményében, hogy — majd minden jól lesz!

— Annak öölök éppen, hogy szegény vagyok. Nem mondja senki magára edes, hogy a penzem miatt jött hozzám feleségül.

Büszke boldogsággal mondta ezt a férfi, mikor megcsókolta kicsi asszonyának puha, bársonyos simaságú kezét, azt a kezét, melyet pár pillanattal előbb isten szolgálati képesit össze az ő kezével, egy egész élet, egy egész élet küzdelmével, szenvedéssel es boldogságára.

Es morolyogva felelt a kicsi asszony: — Lássá, én is. Legalább nem a penzemért vett el; hanem mert szeretet, ugye szeretet?

— Szerettem, edesem!

Suffogja a férfi es siet az ő kis asszonyával az ő kis fészékébe, kicsi lakásába, a hol

— Egyszóval urfi az, a ki előkelő és jómódu családból származik.

Ezek lehetnének a társadalom legirigyelebbjei és mégis mit tapasztalunk e korban. — azt, hogy kevés kivétellel ők azok, a kiket leginkább kísér a szánalom.

Ugyanis alig kerül a kezünkbe a lap, a hol egy-egy ilyen urfinak a szánandó végzetéről ne olvasnánk.

Az egyik elkariyazza mindazt, a mit a végzet neki nyitott, vagy még nyithatna s miután a munkához nincs hozzá szokva, nem is bízik hozzá, hogy megszokna, egy gondolat is leszámol egyszerre a hitelezőivel s az élettel is.

A másik feltűnni akarván az életben — s miután a tehetsége és munkájával ezt nem tudja elérni, — keresi az alkalmat, hogy valakivel valami semmisség felett összecszívódjon — s vagy őt lövik meg egy pisztolypárbajban, vagy ő lö meg valakit, a mi egyaránt baj.

A harmadik a »sport« által akar feltűnni s felesap kocsisnak s addig vadítja a lovat, míg valamelyik vagy agyon nem ruja, avagy kocsisból úgy fel nem fordítja, hogy nyakát szegi bele a gazdájának. — Esetleg megsajnál egy nyulat egy szerencsétlen vadorzótól, a kit talán az éhség vezérelt az orvadászatra és kiteszi magát annak a veszelynek, hogy vagy a vadorzó lövi meg őt, vagy ő a vadorzót.

A negyedik — egy nagyvilági hölgy karjaiba veti magát és azzal játsza el rövid idő alatt vagyonát és becsületét, — s azután beáll a társadalmi másnon elődöknek, — röviden mondva elősdiének.

Vagy végül addig kísérletezik egyik másik az esztelenséggel, a míg családja és a gyámhatóság meg nem szánja és oly állapotba helyezi, a melyben vannak az apátlan és anyátlan kiskoru árvák.

Hát mindezeket csak a felületesség kíséri a szomorú végzetig irigységgel s azután egy általános szánalom kíséri az anyagi vagy az erkölcsi elpusztulásukban őket.

És miben találjuk az okát e társadalmi szomorujáteknek?

Nem tudom, kik miképen velednek, e szomorú, igen szomorú jelenség felett; de én abban a meggyőződésben vagyok s aligba tévedek, hogy a mai nevelési rendszerben találjuk e bajokat.

A mai nevelési rendszer nem azon alapul, hogy a gyermek az élet küzdelmeire meg-edzessék és a munkához, az önműveléshez hozzá szoktassák. — A nevelési rendszer jelenleg azon családoknál, a hol előkelőség és mód mutatkozik az elkenyezetetésben, a frivolitásban, a vakmerőségben találja fel az életboldogság panacezáit.

Meg alig bírja kezelni a kéz az elemi tollvezetést, a gondatlan szülők már is gyeplőt, puskát, kártyát adnak e kézbe; s a mikor meg örömet tudnának nyújtani a gyermekes szórakozások; akkor már a meglelt koru fér-

fiut megillető élvezeteket kínálja oda a serdületlen koruak a még serdületlenebb gondolkozás.

Csoda-e, ha azután — az ifju felmondja a szolgálatot a munkának, az önművelésnek és tanulás helyett a szórakozást, a dévajkodást és az élvezeteket keresi.

Bizonyára nem — velünk született hajlam ha az ész nem kormányoz bennünket, hogy a dolognak a végét s a könnyű életnek az elejét keressük.

Hogy mire fog ez vezetni, arra már szomorú példákat szolgáltatnak a lapok közleményei és a hivatalos lap árverési hirdetései.

És sajnos, hogy már a mentés munkája is elkésztetnek mutatkozik egy irányban. — Abban tudniillik, hogy az előkelő és módos családok ivadekainak a vagyona rendeztesek; de a mentésnek még lehet és van egy iránya és ez a javítandó nevelési rendszer. E nevelési rendszernek legyen az az eszméje, hogy az előkelő családok gyermekei szoktatassanak a tanuláshoz és a munkához. — Ez uton igyekezzenek visszaszerezni azt a társadalmi posztót, a mely őket születésüknél fogva megilleti. — Mert különben rövid idő kérdése, hogy beteljesül a bibliai mondás, hogy az utolsók lesznek elsőkké és az elsők utolsókká.

Ennek megfelelőleg pedig nem hozzá szoktatni, hanem vissza kell tartani az urfiakat a kártyától, a puskától, fogattól, a nőktől, s az esztelenségektől, mert megtalálhatják mindezt abban a korban, a mikor már a munkával is megbarátkoztak és eszükkel is tudnak jobban élni.

Mielőtt cikkemet befejeznem, még egyet említek fel. — Nem ritka eset, hogy a bukás szelven álló előkelőbb születésű fiatal emberek, a kik az életáramban legalább életüket megtudták menteni, hálójukat vagyono-sabb polgári családokra vetik ki és ezeknek tekintélyesebb hozományu leányaikat igyekeznek házasság által elhalaszni.

Ez is egy mód a munkához nem szokott üres fejű urfi existenciájának a biztos társára. — Amde ma, a mikor a válaszfalak a gothai almanachba beirt és ott nem szereplő családok között majdnem a földig le vannak rombolva, s a mikor már az előkelőséget hovatörőbb az ész és a munka adja meg, nagyon kétéssé módos ez. — Ennél ismét biztosabban ajánlható a szerény és egyszerű nevelés a munkára s tanulásra való szoktatás. — De nem mesák biztosabb, hanem nemesebb is.

Censor.

KÖZSEGI ÜGYEK.

Ujpest község képviselőtestülete holnap, penteken d. u. 3 óraker rendes közgyűlést tart. Tárgysorozata: 1. A vármegyei törvényhatóság 1038. — kgy. 98. sz. határozata, a község által alkotott tűzrendészeti szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 2. Ugyanannak

1278. — kgy. 98. sz. határozata a hivatalos óraker megváltoztatása ügyében hozott képviselőtestületi határozatra vonatkozólag. 3. Járási főszolgabíró ur f. evi 96. — ak. sz. rendelete az anyakönyvi hivatalnál alkalmazott ideiglenes munkaerő díjazása tárgyában. 4. Előjárósági előterjesztés egy közsegi árva- és szegényház megszerzése iránt teendő végleges intézkedés tárgyában. 5. Ugyanannak előterjesztése az Árpád-ut esatornazása iránt. 6. Az ipariskolai bizottság előterjesztése ipariskolai tanítók választása iránt. 7. Wagner Károlyné kérvénye az általa kifizetett esatornaépítési költségek részbeni visszatérítése iránt. 8. Baster József kérvénye közsegi kötelekbe való felvétel kilitásba helyezése iránt. 9. Özv. Gerlőczy Gyuláné telekfelosztás iránti kérelme.

Heti tájékoztató.

Augusztus 31 nap.

11. csütörtök. Zsuzsanna. Kossuth Görgey kezebe teszi a főhatalmat 1849.

12. péntek. Klára. Stephenson György a gőzvasutak feltalálója megh. 1847.

13. szombat. Ipoly. A világiosi fegyverletéfel 1849.

14. vasárnap. Bözséb. A gast. conv. Poroszország és Ausztria közv. 1865. Löverseny Budapestén d. u. 3 óraker (1 nap).

15. hétfő. Nagy B. a. n. 1. Napoleon szül. Ajaccióban 1769. Gyermek-diszélodás a Colosseumban d. u. fel 4 óraker. Löverseny Budapestén d. u. 3 óraker. (2 nap).

16. kedd. Rokus. XIV. Kelemen pápa a jezsuita rendet megszünteti 1773.

17. szerda. Liberát. (Nagy) Frigyes porosz király megh. 1786.

HIREK.

— Névmagyarosítások Schmidt Richárd a kassa-oderbergi vasút főellenőre, ujpesti községi képviselő, vezetéknevet, valamint kiskoru Olga, Margit, Gabriella, Anna és István gyermekeinek vezetéknevet belügyminiszeri engedéllyel »Szönyi«-re változtatta. Gratulálunk!

— Ezüst lakodalom. Diamantstein Lajos polgártársunk tegnap szerdán ünnepelte meg szük családi körben boldog házasságának 25 éves évfordulóját. Tartós egészség kísérje a boldog és megjubilált frigyel még számos éven keresztül.

— Személyi hírek. Zsoldos János főjegyző jövő heten kezd meg 4 heti szabadságát, mely idő alatt körutazást fog tenni. Utjában Boda Aladár, a katonai ügyosztály előadója, fogja kísérni, ki a sok munkától megtámadt idegrendszerének helyreállítása miatt 14 napi szabadságra megy.

— Az iskolaépítés ügye. A község által építendő iskolák telkei már ki vannak szemelve és a kisajátítás legközelebb fog megtörténni. Ennél fogva az iskolaépítés dolga

mától fogva az egész világ boldogsága ott van, a lakás minden kicsisége, a fészek minden szegényes volta daczára.

S a hogy leülteti asszonyát a kicsi lakásban, ahogy melleje ül ő is, kezébe veszi ismét puha, bársonyos kis kezét. És simogatja szeretettel, gonddal, órzó feltékenységgel. S egyszerre a szeméből csak odahull egy forró könnyesepp a puha kis kézre.

A kicsi asszony eltalálta ennek a könynek az okát.

— Oh, maga gyengeszívű! Majd meglássa, hogy tudok én dolgozni ezzel az én finom kezemmel. Hogy főzök, sütök, mosok, vasalok! És örömmel teszem. Hiszen kétfőnkért teszem: a mi jövőnkert, a mi boldogságunkert. Ugy-e jó lesz? No, mondd: mond, drágám!

Es két karját az ura nyaka köré fonja s úgy néz rá kétszép szemében biztató hittel, reménységgel, szeretettel.

Az pedig nagy erőt érez lobogni a lelkében ottól az öleléstől, ettől a pillantástól, és felett!

— Jó lesz, édes jó lesz!

S az a c-öt, mivel ekkor pacsitello meg szerelmes ajkának fogadását a kicsi asszony, hányszor ott égett meg, hányszor csattan el az ura ajkán!

Mert hosszú küzdes volt az örömk. sok megpróbáltatás a boldogságuk és sikertelen

harca a multjuk, kétségés a jelenük, bizonytalan a jövődjük.

A tegnap küzdelmet követte a mai harc és a holnap bizonytalansága.

Es ilyenkor hányszor találtak egymás csokjában vigaszt, hányszor csalta a remény ajkaira az erősítő, boldogító csók után:

— Majd minden jól lesz!

A remény nemcsak táplálta őket de erősítette is. És a hosszú, fáradtságos küzdelemnek már kezdtek mutatkozni gyümölesei.

Jól esett nekik a világ figyelme; nem volt reájuk kényelmetlen, mert tudták, hogy megfellelnek neki és ha szegények is, de nem élnek ebből a követelő figyelemből, nem játszik a ezifra nyomoruságot, hanem küzdenek a jövőért bizalommal és élnek a jelenben boldog megelégedettséggel, büszke reménységgel, hogy egymás lelkéből erőt nyernek a jövődjé biztatására is.

Mert szükségünk volt erre az erőre meg mindig. Sőt talán most jobban, mint azelőtt.

Gyakran megtörtént a férfivel, hogy panaszkodott a sors ellen. Panaszkodott és szeretle volna, hogy az ő kicsiny asszonykáját selyembe, bársonyba öltöztethette volna, ha lábai elé rakhatta volna az egész világ gazdagságát. Hiszen az úgy örült egy egyszerű új ruhának, egy új kalapnak és csak krisztkindliba, vagy nevenapjára kapott egy-egy csillago, szerény kis ékszer uratól. Hat hogy örült

volna még a drága ruhának; a fényes pompás drágaságnak!

S ilyenkor, ha látta, hogy ez bántja az urát, olyan édes bizalommal, olyan erős hittel tudta mondani:

— Légy türelmes, drágám! Majd minden jól lesz! És lásd, mit is érne nekünk az a nagy gazdagság, az a sok fényűzés. Kinek mindene van, semmiben sem leli örömet. A kinek keves jutott a joból, az megörül a legesekelebb új szerzeménynek is.

Igazat mondott ezzel kicsi asszony: szent igazságot. Ugy beszélt, a hogy érezte; a hogy szíve s lelke sugta. S a lélek sugallata igazság.

Es aztán egyszer csak eljött az idő, hogy a kicsi asszony sohajta mondogatta:

— Csak egészségesek legyünk, édes fiam! Az egészség maga mily boldogság!

S ilyenkor is ő vigasztalta az urát; ő erősítette, biztatgatta a hitet, reménységet.

— Majd minden jól lesz!

S az urának olyan jól esett utána mondania, a mint remegő, megsoványodott kicsi kezét órzó gonddal szorongatta:

— Igen, igen, drágám! minden jól lesz.

Azt mondják, a leáldozó nappal a haldokló elede is leáldozik.

A kicsi asszony lelke is alkonyatkor, szállt fel az angyalok közé. Alkonyatkor, mikor a

hamar megy előre, hacsak a közoktatásügyi államtitkár famozus rendelete el nem fogja venni az újpestiek iskolaépítési kedvét.

— **Pénzügyőri kör.** A fővárosban Dinics helybeli szemész buzgókodása folytán pénzügyőri kör alakult, mely czéljaul tűzte ki szakképzett pénzügyőröket kiképezni. A körnek a pénzügyminiszter évi 1200 frt segélyt ad. Kárpáti József polgártársunk a körnek 25 frtot és a mintegy 100 kötetből álló könyvtárát adományozta. A pénzügyőri körben Kövér Sándor, Lindler János és Darkó Béla újpesti polgári fiúiskolai tanárok fognak tanítani.

— **Vizsgalat a községhezán.** A már lapunk mult vasárnap említett községközi vizsgalat csak mult vasárnap ért véget. Szabo Károly miniszteri titkár legutóbb az adóhivatalt vizsgálta meg és úgy a rendszer és a beosztás fölött legnagyobb meglepedését fejezte ki. Kifogást is emelt, amennyiben az adóhivatal helyiségével egy cseppet sincs meglepedve. Azután ajánlotta, hogy az adóhivatalnál kreált díjnoki állások rendszeresíttessenek.

— **Id. Ábrányi Kornél melliszobra.** Andrejka József szobrász-tanár most készítette el id. Ábrányi Kornél melliszobrát, mely a megszólalásig nagyszerűen sikerült. A melliszobrot az aradi dalárda rendelte meg, mely most az Araden tartandó országos dalünnepély alkalmával fogja megünnepelni a kiváló zeneművész és író ötvenéves jubileumát.

— **Az Árpád-ut burkolása késik.** Pestmegye alispánja a megyei közgyűléstől felhatalmazást nyert arra, hogy a közseg szerződését, a közgyűlésnek utólagos jóváhagyása mellett hagyja jóvá. Azonban az alispán, tekintettel Ladányi Zsigmond és Winternitz Gyula fellebezésére, nem élt e jogával és a szerződés jóváhagyását az özszelet tartandó közgyűlés elé fogja terjeszteni. Tehát az Árpád-ut nem igen lesz az idén kiköveztve.

— **Az anyakönyvi hivatalból.** Az anyakönyvi hivatal vezetésével Raday Antal jegyző bízott meg. Az anyakönyvvezetői állásra a pályázat augusztus hó 31-én jár le és a kinevezés a közel jövőben várható. Sári József újpesti anyakönyvvezető-helyettes — értesülésünk szerint — rákospalotai anyakönyvvezető-helyettesnek lesz kinevezve. Az újpesti anyakönyvvezető állásra pedig Szerényi Tibor és Molnár Béla közsegi tisztviselők pályáztak.

— **A Budapest és Siófok között** mult vasárnap rendezett kerekpár távversenyen az »Újpesti kerekpáregyesület« részéről résztvettek: Salgo József, Eichel Vilmos és Schiffer Imre.

Kinevezések és áthelyezések. A pénzügyminiszter Árgacz Istvánt a kis-kunhalasi adóhivatalhoz helyezte át. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Hostyiczky Etelka okleveles tanítónét a tőköllyi állami elemi iskolához, Papp József polg. isk. tanítót pedig az újpesti polgári fiúiskolához nerezte ki.

szegény ember bevégzi a ma munkáját s fáradtan ter pihenőre. De e pihenésben sem nyugodhatik, mert előtte már a holnap. Holnap megint előlről kezdheti a munkát; holnap megint folytathatja a keserves harczot az ettel; a mely harczba úgy bele un, az a pár szó az oka, a mit alkonyatkor, pihenése közben szászor elsőhajt, ho y előzze vele a nyugalmát háborító aggodalmakat:

— Majd minden jól lesz!

A kicsi asszony után árván maradt fészék olyan üres, olyan elhagyatott. Itt is, ott is szükség volna az ő gondos kezére: rendet csinálni rendet tartani a kicsi fészékben.

Mert hiszen, ha ő elhagyja is, ott el benne az ura, a kinek most is meghozza a ma a dolgát s a holnap a gondját.

Ott el benne és az üres, az elhagyott fészéknek nem bántja rendetlensége; manak harcza nem érdekli s a holnap gondja nem aggasztja.

Csak jár az elhagyott, az üres fészékben nemani gondolatok nélkül.

Egyesre végigné az elhagyott, az árván álló kis lakásban, terdre rogy a kicsi asszony ágya előtt, beletemeti arcát a puha fehér párnákba, melyeken az fekszik meg nem is oly regen és faldokló ajkán előlr a nagy, a keserű lemondás:

— En edes angyalom! most már minden jól van!...

— **Felhívás.** Az 1878. évben Bosznia- és Herzegovinában, a 32-ik (Mária Terezia) gyalogezredben szolgált altisztek és katonák 1898. évi augusztus hó 21-én huszeves találkozó rendeznek, melyre a volt bajtársak családjaikkal együtt meghívattak. A találkozó 1898 augusztus hó 21-én lesz az I. kerületi, budakeszi-uton lévő »Szép juhászneho« czimzett vendéglő helyiségében. Az ünnepély kezdete reggel 9 orakor. Az ünnepélyen a 32. sz. gyalogezred zenekara fog közreműködni, lesz azonfelül világposta, társasjáték, díjkézés, ünnepi emlékszed és a sötétség beálltával kivilágítás és táncz. Az ünnepély kedvezőtlen idő esetén is megtartatik. Minden résztvevő bajtárs a kiadások fedezésére egy koronát fizet, a családtagok díj fizetése nélkül vesznek részt az összejöveteleiben: az egy korona lefizetésével minden bajtárs emlékjelvenyt kap, mely láthatóan viselendő. Azon bajtársak, kik az ünnepélyen részt nem vehetnek, de emlékjelvenyt óhajtanak, ezt az alább megnevezett helyeken egy korona beküldése mellett megrendelhetik. Közlekedés a »Szép juhászneho« a város minden részéről villamos kocsikkal a Szarvas vendéglőig, vagy közvetlen kocsiközlekedés a budakeszi társaskocsikkal az V. ker. Harminczad-utczából, vagy pedig a II. ker. Szenaterről. A további tudnivalót a helyszínen kiosztandó műsor határozza meg. Jelvények kaphatók: Praxl József urnál, II. ker. Tégla-utca 22. sz. alatt, a Prindl-fele vendéglőben, VII. ker. Andrásy-ut és Terezy-körút sarkán, a bizottsági tagoknál és az ünnepély napján a pénztárnál.

A rendező bizottság.

— **Razzia.** A rendőrség mult pénteken általános razziat tartott, mely alkalommal Új-pesten 6 csavargó került a rendőrség kezei közé.

— **A magyar lapkiadók országos kongresszusa.** e hó 20-án ül össze Budapesten. A kongresszus főtárgyát a hírdeles- és falragaszbélyeg eltörlésének ügye teszi. Eddig már több mint 200 vidéki lap csatlakozott a mozgalomhoz, úgy hogy a kongresszus igen népesnek igerkezik. Az előkészítő bizottság a kongresszus elnöki tisztének viselésére Zilahy Simont kerte fel, a ki az elnökséget el is fogadta.

— **Néhány szo közsegünk egyik új köréről.** »Társas Kör Új-pesten« czim alatt a folyó év elején egy új kör alakult meg közsegünkben. Közsegünk intelligens ifjusága — jórészen egyetemi hallgatók — alapítói ezen új körnek, kiknek ezzel egy régi vágyódásuk ment teljesezésbe. — Az új kör szervező-bizottsága az év elején kezdte meg működését, kidolgozta az alapszabályokat, melyeket a f. e. július hóban a belügyminiszter is jóváhagyott; sőt már helyiséget is szerzett az új körnek. A Jokai-utca 6. sz. (Kurz-fele házban) van az ifjuságnak új otthona, egy három szobás csinos helyiség, melyben politikai, szépirodalmi és élelzapok, továbbá egy tekeasztal s más szórakoztató dolgok állanak a tagok rendelkezésére. A jóváhagyott alapszabályok alapján a mult hó 7-én megalakították a kör tisztikarát is a következőképen. Elnök lett Blum Sándor, alelnök Wurmb Elemer, főjegyző Liszer Lajos, jegyző Deutsch Jenő, pénztárnok Lichtmann Béla, ellenőr Várady Zsigmond, háznagy Reiter Manó, könyvtárnok Schaff Rezső. Választottak meg ezenkívül 14 rendes és 3 pótválasztmányi tagot. A »Társas-kör« ezidőszent körülbelül 50 tagot számlál, kik köze a kör elnöksége Új-pest intelligens ifjuságát ezuton is tisztellett meghívja.

— **Delutáni gyermekelőadás.** Az újpesti Colosseumban hétfőn, augusztus hó 15-én Nagy Boldog Asszony ünnepnapján delutáni 3 és fél orakor nagyon érdekelte helyárrakkal »Ördög és fia«, »Egyszínözögés« és »Egy nyugodalmas lakás Új-pesten« czimű gyermekszindarabok kerülnek előadásra. Belepti-díj: Kőrsek 30 kr. Zartsok 20 kr. Karzat 10 kr. A közönség körében a gyermekelőadás iránt nagyon élénk az érdeklődés.

— **Műkedvelői előadás.** Vasárnap augusztus hó 7-én a Colosseumban műkedvelői ifjak egy tánczvizsgálommal egybekötött műkedvelői színelőadás rendezték, mely alkalommal színre került a »Kis Bábanc« és »Kurta ruha, hosszú ruha«. Az előadásról egészen elismeréssel szólhatunk; egyike volt ez a jól betá-

nult és érvenyre emelt műkedvelői előadásoknak, a mi a színrendezőnek nagy érdeme, az ifjak közül kiténtek: Rosenberg Szeréna, k. a. »Magdika« szerepét teljes sikerrel játszotta, mellette említést érdemel Deutsch Hermin, ki jól nezett ki a hosszú ruhában s érvenyre emelte »Bogár Lenke« szerepét. Gross Márton jól festett, mint »Ludovika« akademiái nővendek«, a többi szereplők is megállták helyüket. Az előadást szép számú közönség nezte végig. Előadás után táncz volt.

— **Niobe Új-pesten.** Szombatn augusztus hó 27-én az újpesti Colosseum összes termeiben Martingánó József főrendezésével, újpesti műkedvelők közreműködésével és Lőrinczy Erzi k. a. színművész nő felleptével színre került Harry Paulton és E. A. Paulton jelesen ismert nagyhatású bohózat »Niobe« a budapesti vígszínház újdonsága és állandó műsordarabja. Szomaházy István fordításával, a »czimszerepet« Lőrinczy Erzi k. a. színművész nő fogja adni, »Hatty« szerepét Lőrinczy Aranka k. a. személyesíti, »Dunn Peter«-t Martingánó József ur játsza, az említettek kivül közreműködnek még a következő ur-hölgyek és urak: Rotter k. a., Gross k. a., Löwy k. a., Bujdoró k. a., Spitzer k. a., Spitzer ur és B-rencsi ur, a többi szereplőkről jövő számunkban adunk hírt.

— **Leforrázta a leves.** Hegedüs Mihály, kecskeméti lakos családja e hó 5-ikén a konyhában megterített asztalon akart ebédhez ülni. A forró levest az asszony a patkára tette és eltávozott, hogy a kint levőket ebédelni hívja, a huszonhárom bónapós Juliskát pedig felügyelet nélkül hagyta. Az így gondatlanul egyedül hagyott gyermek a forró levest magára rántotta minek következtében olyan égési sebeket kapott, hogy negyvennyolcz óra alatt, daczára a gondos orvosi gyógykezelésnek, meghalt. A szülők ellen vetkes gondatlanság czímen megindították a vizsgalatot.

— **Gödöllői nyaralók mulatsága.** A Gödöllőn tartózkodó nyaralók egy része szombat este nagyon látogatott és jól sikerült hangversenyyel egybekötött társasestélyt rendezett az »Erzsébet-szálló« nagytermében. A hangversenyben közreműködtek: Schönwald Bercei, Scheer Paula, dr. Bergerné, Sessler Sarolta (művészi hegedűjátékával), Sanders Nelli, Schiffer, Gyöngyi Izso és Korely Frida. A kiténően sikerült hangverseny után a jelenlevők tánczra perdültek és hajnalig húzta a cigány a talp alá valót. Jelen voltak: Adler Abel Jozsefné, Aranfi Ottóné, Adler Antalné és Malvin, Bersilláné, Bokros Kálmáné és Margit, Borsányi Istvánné, Baber Tivadarné, dr. Barnané, Bettelheim Miksáné, Cserba Ferenczné, Deutsch Henrikné, Dénes B-né, Elfer Edené, Faragó Lajosné és Lipótné (Kaposvár.) Fischer Istvánné, Fogl Adolfné, Friedrich Regina, Franck Justi, dr. Fuchs Bernátné és Antonia, Garán Danielné, Grünwald Olga, Grünhutné, Guttman Ignáczné, Gunst Erzi, Gold Ignáczné és Irma, dr. Guthi Sománé, Hajdu Jozsefné, Haas Malvin, Heimné, dr. Hodossy Lajosné, Fock Gezané, özv. Juhász Kálmáné, Hedvig és Mariska, Kohn Albertné és Nóra, Koés Mórné, Kiss Jozsefné, dr. Kövesyné, Krausz Mórné, Kuika Adolfné, Kunstlatter nővérek, Laczkó Irén, Lakatos Lajosné és Erzi, Lepter Jánosné, Meitner Laura, Mahrer Gyuláné, dr. Neumann Adolfné és Mariska, Neufeld Jenőné, Quittnerné, Rádai Melánie, Rajnai Irenke, Reitzer Zsigmondné, Margit, Alice és Amalia, Reisz Gyuláné, özv. dr. Reichné, Salzer Izorné, Sarközy Jozsefné és Ella, Strausz Adolfné, Elza, Irma és Gizella, Scheer Hermin, Schwartz Lajosné, dr. Schön Gyuláné, dr. Székely Lajosné, Tausig Rezsőné, Weltwartné és Janka, Weisz Adolfné, Weinberger Henrikné és Wiegne.

— **Az ismeretlen áldozat.** A főtli derek esendőség e hó 1-én alkonyatkor egy súlyosan sérült embert talált a vasuti állás mellett önkívületi állapotban. A fején nagy nyílt seb tátongott s a hasán ejtett szurt sebéből is ömlött a vér. A szerencsétlent rögtön kórházba szállították, a hol másnap már meghalt. Rögtön e fölfedezés után a esendőrök egy része megindult, hogy a tetest keze kerítse. Feltalálása nem került sok faradagba. A esendőrök mintegy ketszáz lépésnyire az áldozattól egy alvó embert találtak, akinek oldalán veres köfejlőfejsze feküdt. Felkötötték a gyanus külsejű embert s mindjárt beszállították

a pestvidéki törvényszékhez, a hol Bucz Lajos dr. vizsgálóbíró helyfőn vallatásra fogta őt. Eleinte tagadt, később azonban megvallotta, hogy Gere Menyhértnek hívják, a kocsmában összeszólkózott az aldozatával s utóbb ittás állapotban fejbe vágta a fejszével, a késével pedig hasba szúrta. Az aldozat, a mint később kitudódott Hajas Gábor kőműves volt.

— **Hogy mulatnak Gödöllőn?** Ujev napján nagy paraszttal volt a gödöllői nagyvendéglőben, javában folyt a mulatozás, a mikor Bottlik Lajos állami utkaparó kissé becsipett állapotban a tánczosok köze állott s megforgatta a legszebb gödöllői leányokat. Nagy János parasztagazda gunyosan nézte, hogyan tántorog végig a termen Bottlik Lajos és mulatsága telt benne, hogy a kápatos legényt nehányszor oldalba lökhesse. Ebből szovita, majd verekedés támadt, a minék az volt a vége, hogy a kocsmáros Bottlikot kiutasította a tánczteremből. A helyke legény ezert boszút forralt és Brozányi Nándor és Ivanovics József biztatására elhatározta, hogy Nagy Jánost meglesi és megveri. Éjjeli 2 óra volt, a mikor Nagy János hazafelé tartott. Bottlikban, a mikor régi ellenséget meglátta, föltámadt az elfojtott düh, nekirohant Nagy Jánosnak s a késével úgy mellbe szúrta, hogy az két hét mulán meghalt. Ezek az előzményei annak a tárgyalásnak, mely helyfőn folyt Szeffried József elnökielte alatt a pestvidéki törvényszék előtt. Bottlik Lajos szándékos emberöléssel, Brozányi Sándor és Ivanovics pedig bünrészesseggel vádolva állanak a bíróság előtt, mely mindenekelőtt Bottlik Lajost hallgatta ki. Bottlik elmondja hogy ujev napján délelőtt elment egy barátjához, a kinek estig ivott és mulatott. Azután elment egy paraszttalra, a hol ismét sörözött. Később tánczra kerekedett, de Nagy János nem hagyta őt nyugton. Folyton oldalba lökdötte úgy, hogy a leányok nevetgeltek rajta. A kocsmáros bekiötölve lépett közbe s a mikor ez hiabavaló volt, Bottlikot kiutasította a kocsmából. Hova ment onnet? — Kimentem az udvarra, a hol összeszólkóztam Brozányival és Ivanovicsal. Ezek izgatták fel azután, hogy ne tűrjem bekevel a szegényt, hanem lessem meg Nagy Jánost és verjem meg; ők is segítségemre lesznek. Ugyis történt, Nagy János haza akart menni. A mikor megláttuk egymást, én úgy vettem, hogy nekem akar rontani. Megelőztem őt és kesemmel mellbe szúrta.

Ez után a másik két vádlott kihallgatására került a sor. Ezek persze tagadják, hogy ők biztatták volna fel Bottlikot. A tanu pedig, a ki ezt esetleg bebizonyíthatná. Polyák János, süketnema, s így be sem idéztek a tárgyalásra, az elnök csak a vizsgálóbíró előtt egy süketnema-intézetli tanár közbejötté folytan tett vallomását olvasta fel.

A bizonyítás befejeztetvén, Nagy Geza dr. alügyész Bottlik ellen az enyhébb, halált okozó testi sértés vádját emelte, azután pedig azzal fejezte be beszédét, hogy a másik két vádlottal szemben egészen elejtette a vádat. Este 7 óra volt, mikor a pestvidéki törvényszék új elnöke, Szeffried József hirdette ki az ítéletet. A bíróság Bottlik Lajost négy évi fegyházra ítélte, míg Brozányit és Ivanovicsot felmentette. A két utóbbi tüstent szabadon is bocsátották. Bottlik az ő terhere Nagy alügyész is fellebbezett.

SPORT.

A budapesti lóversenyek.

A sportsmánnek nagyban készülnek a most vasárnap kezdődő meetingre. A figyelem most a budapesti lóversenypályára irányul és mindenütt jó idejekorán tippelnek már a starthoz kerülő lovakra. A versenyek iránt a legnagyobb érdeklődés mutatkozik, mert a mostani versenyek felette érdekessé igérkeznek. Nagyon örvendünk, hogy e kedves sport Ujpesten is mindig nagyobb és nagyobb tért hódít magának. Ezért a legnagyobb figyelemmel leszünk a versenyek iránt, hogy részletes tudósításainkkal minél nagyobb figyelmet kelthessünk a lóverseny sport iránt.

— **Jegyek a versenyterre.** A lóversenyeket látogató közönségnek azt a részét, a mely okvetlenül kimegy, akár szép, akár rossz idő van, a Lovarogylet főpénztársága tisztelettel kéri saját kényelme érdekében, hogy belépti-

jegyét délelőtt benn a városban, a program-mokon megjelölt trafikokban előre megváltani sziveskedjek, mert künn a versenyterre nagy a tolongás a pénztárknál, pedig tizen-nolcz-husz pénztár van. A belépti-jegyét mindenki ruháján viselje, hogy az ellenőrség részéről a fölszólítást elkerülhesse.

— **Az igazgatósági díjra,** mely a budapesti nyári meeting első napjának főfutama, fenyesen ütöttek ki a nevezések. Összesen 29 lovat neveztek a 12000 koronás versenyre, köztük a monarchia legjobb flyereit. Indulnak többek közt Álmos, Esterfi, Komámasszony, Kelet, Tip-Top, Mirkó, Bátor, Neni, Hebe, Pavolin, Makó, Statesmann, Balek, Veletlen, Doge, Gohér. Ha ennek a társaságnak csak a fele indulna is, elsőrangú sportszenzáció lesz az idei igazgatósági díj.

— **A nyári handicap** teherközése tegnap jelent meg. A hatvanynolcz benevezett ló között Mindig kapta a legmagasabb terhet: 65 kilót Wette nicht előtt, a melyre 64 es fel kilót ott a handicapper, Álmos 63, Bátor 62, Tip-Top 61 es fel, Mirkó 60 es fel, L'astro es Doria 60, Makó es Esterfi 59 es fel kilót kaptak. Kitünően állsúlyban Kelet 56, Margit 50, Aga 49 es fel es Nur Neune 48 es fel kilóval. A győztes alighanem a nagy ló közül kerül ki.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Bolanden Konrad ma ünnepli hetvenedik születése napját: ez alkalomból összesen 1040 iven 68 kötetre terjedő szépirodalmi munkái magyar fordításban 70 fű helyett fűzve 5 fűtet, egész vászon díszkötésekben 85 fűt helyett 12 fűt 50 krért küldetnek meg. Megjeleni: Dvorzák »Idezetek tára« zsebkiadás, közel 1000 szerzőtől több mint 4000 idezet, ára fűzve 2 fűt, díszkötésben 2 fűt 40 kr. Comp. Theol. Dogm. fűzve 60 kr. kötve 1 fűt. Comp. Hermeneut. Introductio 60 kr. kötve 1 fűt. *Havi Fűzetek kiadóhivatala,* Budapest, H. Donati-u. 3.

Szépirodalmi csarnok.

Bűnösök házassága.

— Regény —

Írta: *Erschinger Jánosné.* 13

— Ej, ej az volna meg csak! — es miért? Először, mert a kövér Boilard kapitány úgyszólván kifosztotta őt, másodsor mert hőlgyeink nem felelnek meg neki, harmadsor pedig azért, mert daczara incognitójának felismertek őt, mit mindenféle faragatlan ezekből kelle megtudnia. Savongure rendőrfőnök legelkeseredettebb ellensége és esakis a Cardinalis baratságának, — ki házamat látogatásával szokta megtisztelni, — köszönheljük, hogy meg nem soroztak a gályarabok közé valamennyiünket; de azt mondhatom, hogy Dubois Cardinalis nagyon, nagyon haragszik.

— No ez a leánya ki fogja őt engesztelni. Így esacsogott a méltó par, mialatt Marion a kertben setálgatott. Alkonyodni kezdett s a sűrű faszorokban mind sötétebb lett.

Itt-ott antikszobrok állottak gyönyörű virág- és facsoportok között, de Marion, ki a kolostorban csak szepet és jót tanult s a szent száz kepen kívül mást nem látott, elfordult ezektől.

Az ut kanyarodásánál hirtelen egy előkelő szép fiatal ember toppant elebe.

— Jó estét szép gyermek! — mondá finom bizalmaskodással Marionnak, ki remülten hátrált — jó estét!

— Nincs szerencsém — dadogott Marion. — Bizonyára — kiáltá az idegen kissé meglepelve, »bizonyára«, veszem észre szép gyermekem, hogy ön itt idegen.

— Úgy van, én nantesi vagyok.

— Szép kis város és ki hozta önt ide?

— Egy öreg asszony.

— Aha! — kiáltá az idegen hamis mosollyal.

E pillanatban az ut másik fordulatanál egy kövér öreg ur tántorogott el, kinek széles részeg arca, csillogó fekete szeme, finom ruházata és rendkívül előkelő modora Marionnban bizalmat keltett.

Midőn a fiatal ember meglátta az öreg urat, hirtelen sultogó hangon szólt a leánykához: »Óvakodjék előtt, ne legyen baratságos hozzá, keressen módot, hogy tőle megszabadulhasson.

Mariont ép úgy meglepték, mint elrémitették e szavak, de nem kérhetett bővebb felvilágosítást, mert az idegen fiatal ember hirtelen letért az utról és eltűnt a bokrok között.

A kövér ur, kinek aristokratikus tartásában volt valami ünnepeyes, mi a papok sajátsága, lassan előbbre jött és midőn a szép leányt megpillantotta szinte meghökkenve állt meg, egy kis lelekzetvetel után csaknem ugyanazon bevezető kérdéseket intézte Mari-onhoz, mint a másik idegen és midőn Marion, kinek az öreg urhoz több bizalma volt mint a másikhoz, kérdéseire nyájasan felelt, keneteljes hangon folytató:

— Marionnak hívják, kedves gyermekem?

— Igen uram.

— E kit keres itt?

— Egy barátot.

— Isten, az igazi férfiuhoz vezérelte önt.

— Tebát elvezet engem fivéréhez.

— Örömmel, ki az ön fivere?

— Vatel Gautier, joghallgató.

— Igen es hol található ő most?

— Itt e házban.

— Ej, ej, — mormogott az öreg ur, — barátot keres, ki őt egy diákhöz vezesse. Utóbb még elakarja hitetni velem, hogy az igazán a fivere.

— Lesz ön oly jó uram.

— Kedves gyermekem az most egyelőre lehetetlen; miután a tanulóknak ma késő este a kir. Collegiumban összejövetelük van es ő késő estenél előbb nem jöhet vissza.

— Óh Istenem! — kiáltá Marion kétségbeesve, — mit csináljak en most?

Igazán elragadó szép a leánya, mormogott az öreg ur es akár valódi e fájdalom, akár tettetett, mindenesetre tiszteletet kell iránta mutatni.

Marion még mindig sirt.

— Szép gyermekem, — mondá az idegen ur — en mindenesetre tisztelem bánatát, szomorúságát, mert bizonyára kellemetlen önre nézve egyedül idegen férfiak közt lenni, azért rokonaimhoz viszem önt, ott időzhet addig, míg fivere előkerül.

— Ó en szabadítom, — kiáltá a leánya kezét nyujtva, melyet az öreg ur gyengeden megszorított.

— Jöjjen kerem — felele az idegen ur udvariasan karját nyujtva. Menetközben azonban magában mormogta: ily esodaszep virág nem egy faragatlan diáknak való, hanem olyan-nak, ki azt meg is tudja becsülni. Castilda barátnóm rábeszélése majd lendít a dolgon.

Az öreg ur kivezete Mariont a kertből s az épület hátsó részén egy melléklépcsőn felmenve, bekopogtatott egy ajtón.

(Folyt. köv.)

Pályázat.

Az »Ujpesti Közművelődési Kör« ösztöndíj alapjának I. évi kamafjaira ezennel pályázatot hirdet.

Az alapszabályok értelmében ezen ösztöndíjra ujpesti illetőségű, jó erkölcsű, szorgalmas szegénysorsu tanulók pályázhatnak.

A pályázati kérvényhez csatolandók:

1. Az 1897-98-iki tanév sikeres elvégzéséről szóló iskolai bizonyítvány.

2. Ujpesti illetőségről szóló bizonyítvány.

3. Szegénységi bizonyítvány.

A pályáti kérvények a kör elnökségehez czimezve es kellőleg felszerelve legkésőbb **1. évi augusztus hó 24-ig** a kör titkáranál (Ujpest, Jókai-utca 6. szám alatt) nyujtandók be.

Kelt Ujpest, 1898. évi augusztus hó 2-án.

Az elnökség.

Pályázat.

Az »Ujpesti Közművelődési Kör« ujonnan épült házában (Ujpest, Árpád-ut 58. szám alatt) vendéglős avagy kávé részére ezennel pályázatot hirdet.

A pályázati feltételek a kör titkáranál (Ujpest, Jókai-utca 6. szám alatt) naponta delután 3-ig megtudhatók, a hová egyszerűs mind az ajánlatok is czimzendők.

Kelt Ujpest, 1898. évi augusztus hó 2-án.

Az elnökség.